

er belastende. De er ikke nær så belastende, når det drejer sig om transport på jernbane, og også transport på skib skal ses i den sammenhæng.

Regeringen lægger med de to foreliggende lovforslag vægt på, at vi får en moderne struktur, som vi kan indrette den fremtidige jernbanedrift efter, således at vi får tilgodeset både passagererne og godstransportørerne, og således at vi kan komme ind i det næste århundrede med et kollektivt trafiksystem, som i høj grad tager hensyn til miljøet, og som i høj grad er på borgernes præmisser.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det glæder mig da at konstatere, at ministeren taler om, at det samfundsmæssige ansvar ikke forsvinder. Det glæder mig også hele tiden at høre, at ministeren i alle de forskellige sammenhænge taler om, at det er et fælles ansvar, som vi ikke må løbe fra.

Indebærer denne generelle udtalelse så, at ministeren er indstillet på, at spørgsmålet om en regional fælles takstfastsættelse bliver reglen og ikke undtagelsen, og at det klart kommer til at fremgå af lovgivningen, at en fællesregional takstfastsættelse vitterlig bliver udgangspunktet og ikke undtagelsen?

Første næstformand (Birte Weiss):

Fru Margrete Auken har bedt om ordet som ordfører i anden runde.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil sige tak til ministeren for svarene.

Jeg synes ikke, det med taksterne var helt trygt, for vi har set, hvad der skete i England, da området blev givet frit, og jeg kunne høre lidt på ministeren, at der lå en mulighed for den fri kørsel.

Så om det med konkurserne. Det kan altså godt være, at det bliver helt håbløst at være DSB i det her foretagende. Et af de spørgsmål, som jeg glemte at få stillet før, var om det, der står i loven om, at DSB skal tilbyde det rullende materiel. Jamen hvad nu, hvis den part, som de udbyder til, ikke skal bruge det eller sådan noget, så kan de jo brænde inde med en forfærdelig masse rullende materiel? Og nu skal de pludselig være rede til at kunne gå ind og overtage en transport, som nogle andre har haft, osv. Det kan blive ganske nedslående at være DSB i det her foretagende, for hvis de skal ind og konkurrere på anstændige vilkår, må de jo

også have anstændige vilkår, og det synes jeg ikke helt ligger i det, som ministeren yderligere fik føjet til om, at DSB skulle kunne gå ind og klare det, hvis der f.eks. var en konkurs.

Så vil jeg lige sige, at jeg håber, ministeren mente, at hun ikke bare troede, at der kom mere gods på skinner, men at det var et mål, der skulle opfyldes. Det er jo det, vi kan være bekymrede for, og når jeg diskuterer det her med hr. Søren Kolstrup, er det, fordi det jo ikke bare er min interesse, at der skal stå på min gravsten, at jeg havde ret. Jeg vil gerne have gjort noget ved det, og det er derfor, jeg kaster mig ud i det og siger: Kan vi ikke gøre det på en anden måde, end vi gør det på i øjeblikket?

Det er da klart, det er vi enige om, som jeg også håbede regeringen var enig med SF om, at der er en meget klar målsætning om, at det her skal føre til, at vi får mere gods på skinner. Det skal ikke bare være sådan, at vi håber det, og et eller andet med, at nu må vi se og sådan. Det skal vi kigge på i den støttepolitik, vi også fører ind i det her system.

Endelig til sidst: Jeg har lige været rundt og interviewe for at høre, om ministeren sagde noget om bemyndigelserne, og ved at høre dem, der havde lyttet, kunne jeg komme så langt, at ministeren havde sagt, at nu var ministeren klar over, at vi var klar over, at der var et problem med de bemyndigelser.

Jeg vil altså godt have lidt mere end bare et sådant tilsagn. Jeg vil godt have vished for, at det nu går helt ind på ministerens lystavle. Hvad vil ministeren gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg bad i første omgang om ordet, fordi det lød, som om ministeren havde forstået mig sådan, at jeg var i tvivl om, hvorvidt der overhovedet var plads til godstransport på banerne i Danmark. Det håber jeg ikke jeg sagde. Det mener jeg helt klart at der er.

Det er helt klart, at der nogle steder vil være store og gentagne transporter fra et bestemt punkt til et andet punkt og endda så intensivt, at man kan anlægge spor efter det direkte til og fra de pågældende steder.

Men erhvervslivet og samfundet har det jo med at udvikle sig sådan lidt mere indviklet, og da man ikke kan lave spor ud i alle retninger, er det, man kommer ind på omladninger osv.

Jeg blev lidt forskrækket over den politiske udmelding, som fru Margrete Auken gav